

- **translated title:**
Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji
- **original title:**
Second Additional Protocol to the European Convention on Extradition
- **identification number of the convention:**
ETS No. 098
- **place of the translation:**
Warsaw
- **body responsible for the translation:**
Biuro Informacji Rady Europy / Information Office of the Council of Europe
- **status of the translation:**
unofficial
- **host item:**
based on: *Wybór konwencji Rady Europy*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 1999 (ISBN 83-01-13035-0), verified with *Dziennik Ustaw* [the Official Journal] 1994 No. 70, item 307 (ISSN 0867-3411).

Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji¹

Strasburg, 17 marca 1978 roku

European Treaty Series (ETS) / Série des traités européens (STE) Nr 98

Państwa Członkowskie Rady Europy, Sygnatariusze niniejszego Protokołu,
dążąc do ułatwienia stosowania w zakresie przestępstw skarbowych Europejskiej konwencji o ekstradycji, otwartej do podpisu dnia 13 grudnia 1957 roku (zwanej dalej „konwencją”);
uważając również za pożądane uzupełnienie konwencji w niektórych innych kwestiach,
uzgodniły co następuje:

ROZDZIAŁ I

Artykuł 1

Ustęp 2 artykułu 2 konwencji uzupełnia się następującym postanowieniem:

„Powyższe stosuje się również do przestępstw, które są zagrożone jedynie karami o charakterze finansowym.”

ROZDZIAŁ II

Artykuł 2

Artykuł 5 konwencji zostaje zastąpiony przez następujące postanowienia:

„Przestępstwa skarbowe

1. Wydanie za przestępstwa podatkowe, celne, i dewizowe pomiędzy Umawiającymi się Stronami następuje zgodnie z postanowieniami konwencji, jeżeli dane przestępstwo, według prawa Strony wezwanej, odpowiada przestępstwu takiego samego rodzaju.

2. Nie można odmówić wydania na tej podstawie, że prawo Strony wezwanej nie przewiduje takiego samego rodzaju opłat lub podatku albo nie reguluje w ten sam sposób opłat, podatków ceł i obrotu dewizowego jak prawo Strony wzywającej.”

---

¹ Tłumaczenie ma charakter nieoficjalny. Konwencja ratyfikowana przez RP, opublikowana w *Dzienniku Ustaw* z 1994 r. Nr 70, poz. 307.

ROZDZIAŁ III

Artykuł 3

Konwencję uzupełnia się następującymi postanowieniami:

„Orzeczenia zaoczne

1. Jeżeli Umawiająca się Strona wystąpiła do innej Umawiającej się Strony o wydanie osoby, w celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego, orzeczonych zaocznie, Strona wezwana może odmówić wydania w tym celu, jeżeli uzna, że postępowanie, w którego wyniku zostało wydane orzeczenie, nie zapewniło minimum praw do obrony przysługujących każdej osobie oskarżonej o popełnienie przestępstwa. Jednakże wydanie może nastąpić, jeżeli Strona wzywająca zagwarantuje w sposób uznany za wystarczający, że prawa osoby, o której wydanie wnosi, będzie ponownie rozpoznana z zagwarantowaniem praw do obrony. Decyzja ta uprawnia Stronę wzywającą do wykonania tego orzeczenia, jeżeli osoba skazana nie wnieśli sprzeciwu lub, w razie jej sprzeciwu do wszczęcia postępowania przeciwko osobie wydanej.

2. Strona wzywająca nie może traktować jako doręczenia w rozumieniu przepisów postępowania karnego, toczącego się w tym Państwie, zawiadomienia osoby, której wydania żąda, dokonanego przez Stronę wezwaną, o wydanym przeciwko niej orzeczeniu zaocznym.”

ROZDZIAŁ IV

Artykuł 4

Konwencję uzupełnia się następującymi postanowieniami:

„Amnestia

Wydanie nie następuje za przestępstwo objęte amnestią w Państwie wezwanym, jeżeli przestępstwo to mogło być ścigane na mocy ustawodawstwa karnego tego Państwa.”

ROZDZIAŁ V

Artykuł 5

Ustęp 1 artykułu 12 konwencji zostaje zastąpiony przez następujące postanowienia:

„Wniosek sporządza się na piśmie i przekazuje przez Ministerstwo Sprawiedliwości Strony wzywającej do Ministerstwa Sprawiedliwości Strony wezwanej; jednakże korzystanie z drogi dyplomatycznej nie jest wyłączone. Dwie lub więcej Strony mogą uzgodnić między sobą bezpośrednio inne sposoby porozumiewania się.”

ROZDZIAŁ VI

Artykuł 6

1. Niniejszy protokół jest otwarty do podpisu dla Państw Członkowskich Rady Europy, które podpisały konwencję. Podlega on ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia będą składane Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

2. Protokół wchodzi w życie po upływie 90 dni od daty złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W odniesieniu do Państwa, które podpisało protokół, a następnie go ratyfikuje, przyjmie lub zatwierdzi, wchodzi on w życie po upływie 90 dni od daty złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

4. Żadne Państwo Członkowskie Rady Europy nie może ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić niniejszego protokołu bez równoczesnej lub uprzedniej ratyfikacji konwencji.

Artykuł 7

1. Każde Państwo, które przystąpiło do konwencji, może przystąpić do niniejszego protokołu po jego wejściu w życie.

2. Przystąpienie następuje przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy dokumentu przystąpienia, który nabiera mocy po upływie 90 dni od daty złożenia.

Artykuł 8

1. Każde Państwo może w chwili podpisania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia określić terytorium lub terytoria, dla których stosuje się niniejszy protokół.

2. Każde Państwo może w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia albo w terminie późniejszym, w drodze oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszego protokołu na terytorium inne niż określone w oświadczeniu, które reprezentuje w stosunkach międzynarodowych albo w imieniu którego ma prawo podejmowania takich działań.

3. Każde oświadczenie złożone w trybie ustępu poprzedzającego może być wycofane w odniesieniu do określonego w nim terytorium w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 9

1. Zastrzeżenie złożone przez Państwo w stosunku do jakiegokolwiek postanowienia konwencji odnoszą się również do niniejszego protokołu, chyba że Państwo złoży oświadczenie odmiennej treści w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. Każde Państwo może w chwili podpisania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oświadczyć, że zastrzega sobie prawo do:

- a) nieprzyjęcia Rozdziału I;
- b) nieprzyjęcia Rozdziału II lub przyjęcia go jedynie w zakresie niektórych przestępstw albo niektórych kategorii przestępstw określonych w artykule 2;
- c) nieprzyjęcia Rozdziału III lub przyjęcia jedynie ustępu 1 artykułu 3;
- d) nieprzyjęcia Rozdziału IV;
- e) nieprzyjęcia Rozdziału V.

3. Każda Umawiająca się Strona może wycofać zastrzeżenie złożone przez nią w trybie ustępu poprzedzającego, w drodze oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy, które nabierze mocy od daty jego otrzymania.

4. Umawiająca się Strona, która złożyła do niniejszego protokołu zastrzeżenie odnoszące się do jednego z postanowień konwencji lub która złożyła zastrzeżenie odnoszące się do jednego z postanowień niniejszego protokołu, nie może żądać stosowania tego postanowienia przez inną Umawiającą się Stronę; może jednak, jeżeli jej zastrzeżenie jest częściowe lub warunkowe, domagać się stosowania tego postanowienia w takim zakresie, w jakim sama je przyjęła.

5. Żadne inne zastrzeżenie do postanowień niniejszego protokołu nie jest dopuszczalne.

Artykuł 10

Europejski Komitet do Spraw Problematyki Przeszeczności (CDPC) Rady Europy powinien być informowany o stosowaniu niniejszego protokołu i powinien dołożyć wszelkich starań dla ułatwienia polubownego rozstrzygnięcia wszelkich sporów, jakie mogą wynikać w trakcie jego stosowania.

Artykuł 11

1. Każda Umawiająca się Strona może, w zakresie jej dotyczącym, wypowiedzieć niniejszy protokół w drodze zawiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

3. Wypowiedzenie konwencji powoduje automatycznie wypowiedzenie niniejszego protokołu.

Artykuł 12

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia w drodze notyfikacji Państwa Członkowskie Rady oraz każde Państwo, które przystąpiło do konwencji, o:

- a) każdym podpisaniu niniejszego protokołu;
- b) złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c) każdej dacie wejścia w życie niniejszego protokołu zgodnie z artykułami 6 i 7;
- d) każdym oświadczeniem otrzymanym zgodnie z postanowieniami artykułu 8 ustępy 2 i 3;

- e) każdym oświadczeniu otrzymanym zgodnie z postanowieniami artykułu 9 ustęp 1;
- f) każdym zastrzeżeniu złożonym zgodnie z postanowieniami artykułu 9 ustęp 2
- g) wycofaniu każdego zastrzeżenia, dokonany w myśl postanowień artykułu 9 ustęp 3;
- h) każdym zawiadomieniu otrzymanym zgodnie z postanowieniami artykułu 11 oraz o dacie, w której wypowiedzenie nabierze mocy.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 marca 1978 roku, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze jego uwierzytelnione odpisy Państwom–Sygnatariuszom oraz Państwom, które przystąpiły do protokołu.